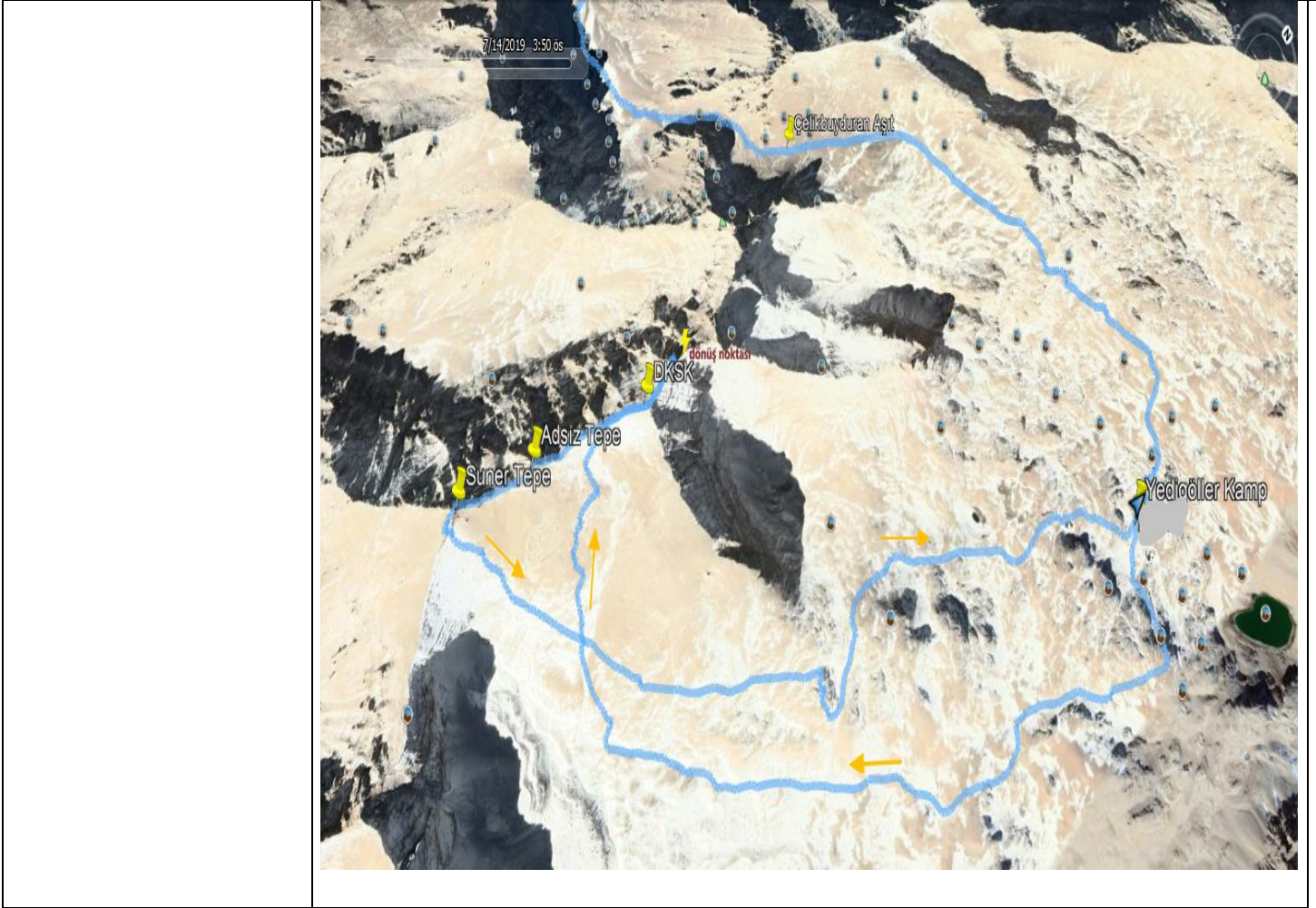

FAALİYET RAPORU

Faaliyet	DKSK-Yıldırım Tepe- Kızılkaya Traversi Denemesi						
Faaliyetin Tarihi	13-14-15 Temmuz 2019	Yeri	Aladağlar	Süre si	3 Gün	Türü	Alpin
Güzergâh	Kamp: Göller Bölgesi- Çıkış: Latırkırı Mevkiinden DKSK- Süner Sırtı- Dönüş: Aynı Rotadan						
Kat Edilen Yol	22 km	Alınan Top. İrtifa	2595 m				
Katılımcılar	1	Atilla Eren					
	2	Derya Kutlutan					
	3	Sinan Kutlutan					
	4	Hakan Yavuz					
Kullanılan Kamp Mlz.	uyku tulumu, çadır , mat, ocak, kafa lambası vs						
Kullanılan Teknik Mlz.	1x30 mt yarım ip, emniyet kolonu, perlon, kilitli karabina, 1 adet çekiçkafa kazma, çeşitli boylarda sikke ve takozlar						
Kullanılan Kişisel Mlz.	Baton, kask						
Yiyecek	Makarna, hazır çorba, atıştırmalıklar.						
Su kaynağı	Var.						
Rota Bilgisi Harita Gps Bilgileri	Tehlikeler	DKSK zirveden sonra yoğun boşluk duygusu ve çürük, stabil olmayan kayalık sırt hattı, rota bulma güçlüğü					
	Zemin	Rotaya yaklaşımda taşlık arazi. Sırt Hattında dar patika, yer yer III/III+ tırmanış gerektiren bölümler Parça parça oldukça sertleşmiş kar geçişleri.					
	Rota Bilgisi	7 göller kamp alanından latır kırkı mevkiine doğru yedigöl burnu sağda kalacak şekilde vadi boyunca hafif irtifa alıp kaybederek yürüdük. Vadinin sonuna doğru sağdan dik yükselip DKSK zirveye çıktık. DKSK zirveden Karasay tarafına doğru hafif irtifa kaybedip sırt hattındaki belli belirsiz patikaya bağlandık. Kısa bir tırmanışla Yıldırım Tepeden hemen önceki adsız tepeye ulaştık. Bu noktada geri dönüş kararı alıp aynı rotadan geri döndük.					

FAALİYET RAPORU

Harcanan Zaman	1. Gün: 4 s 45 dk; 2. Gün: 8 s 45 dk; 3. Gün: 3 s 20 dk				
Hava Durumu	Parçalı Bulutlu, Hafif/Orta Şiddette Rüzgarlı				
Faaliyet Programı					
1.gün		2.gün		3.gün	
14:45	Gelincik Kayalardan Hareket	05:45	Kamptan Hareket	10:40	Kamptan Ayrılış
18:30	Çelikbuyduran Aşıt	09:00	DKSK Zirve	14:00	Gelincik Kayalara Varış
19:15	Kamp Alanına Varış	10:40	Adsız Tepeden Dönüşe Başlama		
		11:20	Tekrar DSKK Zirve		
		12:20	Süner Tepe Zirve		
		14:30	Kamp Alanına Varış		

FAALİYET RAPORU

AYRINTILAR

12 Temmuz Cuma akşamı 3 günlük tatili fırsat bilip Aladağlara doğru yola çıktık. Bizim gibi fırsatçı İstanbulluların çokluğu ve yollardaki bitmek bilmez yol çalışmaları yüzünden ciddi bir trafiğe maruz kalıp oldukça gecikmeli bir şekilde **13 Temmuz Cumartesi** saat 13:15 gibi Çukurbağ Köyü'nde Salim Abinin evinde buluştuk. Fazla oyalanmadan dördümüz ve ayrı faaliyet-ortak kamp planı yaptığımız Günay, Yeşim ve Turgayla birlikte Salim Abinin Cipine sıkışıp yola çıktık.

Önceki deneyimlerimizden kamp yüküyle Karayalak Vadisinden çıkıp inmenin dizleri ve omuzları mahvettiğini bildiğimiz için ben(Derya), Sinan ve Atilla kamp yükümüzü ata verip zirve çantalarımızla Gelincik Kaylardan yola çıktık(14:45). Hakan henüz taze dağcı olduğu için at kullanmak istemedi ve kamp yüküyle hızımıza ayak uydurup bizden bir 'Helal Olsun' u kaptı.

Biz Karayalak Vadisinden yükseldikçe hava soğudu ve rüzgar arttı. Havanın tatsızlaşması bizi hızlı ilerlemeye ve molaları çok kısa tutmaya zorladı. İlk uzun molamızı Çelikbuyduran obayeri hizasındaki mola taşında verdiğimizde saat 17:15 olmuştu. 3 günlük tatil nedeniyle Aladağlar Dağcı kaynıyordu. Bu nedenle Mola taşının rüzgar gölgesinde yer bulmak biraz zor oldu. Mola taşında fazla oyalanmadan tekrar yola çıktık. 18:30 da Çelikbuyduran Aşığı geçtikten sonra rüzgar biraz azaldı, biz de hava kararmadan çadırı kurabileceğimizi anlayıp biraz rahatladık.

Çantalarımız bizden çok önce göllere varmış dağ evinin içinde bizi bekliyordu. Büyük gölün etrafındaki kalabalıktan kaçmak için sağdaki tepenin üzerindeki kurumuş gölün yanına çadırları kurduk ve hemen yemek işine koyulduk. Saat 10 civarı, Sabah 5 te yola çıkma niyetiyle günü kapattık.

14 Temmuz Pazar günü hedeften 45 dk lık bir sapmayla 05:45 te ilk hedefimiz olan DKSK ya doğru yola çıktık. Ben 2 sene önce DKSK zirveye çıkmış ve asıl rotanın patikasını öğrenmişim. Latır kırını solumuza Yedigöller Burnunu sağımıza alarak bir süre vadi içinden ilerledik. Vadinin ortasından itibaren babaların yoğun olduğu patikayı yakaladık. Süner ve Oksar Zirveleri arasındaki sırt hattı görünmeye başlayınca biz Sağ çaprazda doğru dik bir şekilde yükseldik. DKSK zirveye doğru giden patikayla aramızda kar belirince patikadan vazgeçip sırt hattını hedefleyip dik yükseldik. Bu sırada artan rüzgar ve sırt hattı seviyesindeki alçak bulutlar yüzünden zirvenin net konumu belirlemede zorlandık. Sırt hattına çıktığımızda zirve sağımızda kalmıştı. Kısa bir yürüyüşle Zirveye vardık. Fotoğraf ve Zirve defteri yazma işlemlerinden sonra emniyet kolonlarımızı giydik.

Fotoğraf 1 DKSK Zirvede ben hariç herkesi iyi çektiğim selfie çalışmam. Arkada Kızılkaya Zirve...

Bizim için asıl heyecan şimdi başlayacaktı. DKSK dan Kızılkaya'ya doğru baktığımda sırt hattında yürünecek doğru düzgün bir rota göremiyorduk. Tunç Fındık'ın Aladağlar Kitabında yer alan rota tanımı dışında elimizde pek bir bilgi de yoktu. DKSK ile Yıldırım tepe arasındaki kısa sırt hattında bir patikayı gözümüze kestirip Zirvenin Karasay'a bakan tarafından inişe geçip sırta bağlandık. Sırt biter bitmez patika da görünmez oldu.

Sırtın bittiği noktada kısa bir kaya geçişi yapıp bir sete geçtik. Bu noktada bir baba görüp rahatladık. Önümüzde bulunduğumuz setten aşağı inme ve yukarı çıkma gibi iki seçenek vardı ve ikisi de pek gelecek vadetmiyor gibi görünüyordu. Sonunda rotanın yukarıdan devam ettiğine karar verdik ve ilk önce Atilla gözüne kestirdiği bir noktadan birkaç metrelik bir tırmanış yaparak yükseldi. Ardından Hakan, ben ve Sinan da aynı noktaya kadar yükseldik. Ancak rotanın devamı hala belirsiz görünüyordu. Rotadaki bu belirsizlik, altımdaki boşluk ve elimi attığım her yerde elimde kalan çürük kayalar beni iyice germişti. Tam bu sırada Hakan Bir baba gördüğünü söyleyince rahatlar gibi oldum. Hepimiz babanın olduğu noktaya gittiğimizde bunun bulunduğumuz tepenin zirve babası olduğunu gördük. Tepeden bakınca solumuzda Yıldırım tepesi ve

FAALİYET RAPORU

duvardaki büyük deliği gördük(asıl rota bu deliğin içinden geçiyor) ancak bulunduğumuz noktadan deliğe ulaşmak imkansız görünüyordu.

Fotoğraf 1 Yanlışlıkla çıktığımız birkaç metrelik setten inerken...

Geldiğimiz yolu geri dönüp önceki setteki aşağı inme ihtimalini değerlendirmemiz gerekiyordu. Ben bu noktada rotaya devam etmek istemediğime karar verdim. Eski dostum Yusuf, free tırmandığımız birkaç metrelik bölümü bir de geri inince ben günlük heyecan kotamı doldurmuştum. Bu sırada beyler setten aşağı inme ihtimalini değerlendirdiler ve aşağı inmek için ip açılması gerektiğine karar verdiler. Sinan da benimle geri döneceği ve Atilla da rotayı kendi teknik deneyiminin üstünde bulduğu için ekip olarak geri dönme kararı aldık. Bu karara en çok Hakan üzülse de gruba uyum sağlamak adına karara uydu.

Geldiğimiz yoldan geri dönerek 11:20 de tekrar DKSK Zirveye vardık. Artık yorgunluk ve baş ağrılarımız hafiften kendini hissettirmeye başlamıştı. Yine de kendimizi teselli etmek adına Süner Tepe ye çıkmaya karar verdik. 12:20 de Süner Tepe ye vardık ve geldiğimiz patikadan aşağı inerek kampa döndük(14:30). Günün geri kalanını “eat, sleep, repeat” döngüsünde geçirip iyice dinlendik.

Fotoğraf 2 DKSK dan Süner Tepe ye giden sırt hattı

15 Temmuz Pazartesi, geç saatte uyanıp (7 gibi falan ☺) Direktaş' a karşı uzunca bir kahvaltı yapıp dağda olmanın keyfini çıkardık. 11:40 da kamptan ayrılıp hızlı bir inişle 14:00 te Gelincik kayalara vardık. Saat 15:00 te salim abinin traktörünün römorkunda 3 günü dağda geçirmenin mutluluğu ve başladığımız rotayı bitirememiş olmanın hüznüyle faaliyeti noktlayıp acaba bir sonraki faaliyeti nereye yapsak diye müzakerelere başlamıştık.

Fotoğraf 3: 5 saattir 3500 lerde dolanan dağcılar dönüş yolunda “biraz” yorulduklarını farketmişlerdi ☺

Notlar:

- Şehre döndükten sonra yaptığımız araştırmalar sonucu DKSK dan Karasay tarafına inip bağlandığımız sırt hattında Kızılkaya zirvenin Karasay tarafına doğru değil de plato tarafına inmeyi tercih etmemiz gerektiğini öğrendik. Buradan deliğe kadar oldukça rahat ilerlenecek bir set bulunmakta imiş. Ancak sırt hattından sete inmek için de ip açmak gerekebileceği unutulmamalı.
- Rota bol boşluk duygulu, ara ara kaya tırmanışı yapmayı ve/veya ip açmayı gerektiriyor. Kızılkayanın genel olarak setli bir yapısı olduğu için giden gruplar farklı farklı setlerden ilerliyor. Bu nedenle zirvenin bu tarafında baba veya patika ile rotayı bulmak pek mümkün değil. Giden ekiplerin rotayı detaylı çalışması gerek.

Hazırlayan: Derya Kutlutan